kılavuzumuz bilimsel sosyalizm, silahımız partimizdir

çark başak

türkiye işçi partisi merkez yayın organı

Yıl: 4 Sayı: 5-6 (61-62) 16 Mayıs 1979 500 Krş.

1 MAYIS

Genel Başkanımız Behice BORAN tutuklu bulunduğu için bu yıl Çark Başak'a 1 Mayıs yazısını yazamadı. Çark Başak'ın 1978 1 Mayıs sayısında yayınlanan yazısına yeniden yer veriyoruz.

1 Mayıs, işçi sınıfının sermayeye karşı verdiği mücadelenin ve bu mücadelede ulusal ve uluslararası dayanışma ve birliğinin simgesidir. Günümüzde işçi sınıfının sermayeye karşı mücadelesi anti emperyalist ve anti faşist bir nitelik kazanmıştır. Gelişmiş kapitalist dünyanın tekelci büyük sermayesi sömürü ve zorbalığını uluslararası düzeyde yoğunlaştırmakta, sosyalist dünyaya karşı savaş kışkırtıcılığını sürdürmekte, ulusal kurtuluş hareketlerine, bağımsız ülkelerin iç işlerine müdahale etmektedir. Uluslararası tekelci sermaye az gelişmiş veya gelişmekte olan geri kapitalist ülkelerin yerli egemen sınıflarıyla işbirliği etmekte, işçi sınıfı ve emekçi kitlelere karşı baskı ve terör rejimlerini desteklemektedir. Bundan ötürü emeğin sermayeye karşı sınıf mücadelesi kaçınılmaz olarak emperyalizme ve faşizme karşı mücadeleyi içermektedir.

Ülkemizde durum özellikle böyledir. İşçi sınıfıyla emekçi kitleleri faşizmin demir ökçesi altında ezecek bir baskı ve zulüm rejimine hazırlık olarak terörizm her geçen gün tırmandırılıyor. Bu koşullarda, emperyalizme ve faşizme karşı ulusal bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi işçi sınıfı hareketinin birinci gündem maddesidir. İşçi sınıfımızın ekonomik mücadelesi, güncel çıkarlar ve gereksinmeler için mücadele, bu politik mücadeleden ayrılmaz, koparılamaz. Her ikisi de, sosyalizm için mücadeleden ayrı düşünülemez. Mücadeleyi verenlerin hepsi bilimsel sosyalist olmayabilir ve olmaz, ama mücadelenin genel doğrultusu sosyalizm yönünde olmak zorundadır. Yirminci yüzyılın son çeyreğinde tutarlı yurtsever ve demokrat olmanın başka yolu yoktur.

Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini bu rotaya oturtan güç, işçi sınıfı ve onun politik hareketidir. İşçi sınıfı bağımsızlık ve demokrasi hareketinin itici gücü, öncüsüdür. Kapitalist dünyanın her yerinde ve bizde burjuvazinin tüm kesimleri ve küçük burjuva aydınlar katmanı öncülük niteliğini yitirmişlerdir.

İşçi sınıfı bu tarihsel görevi yerine getirebilmek için ulusal ve uluslararası düzeyde dayanışma ve birliğini pekiştirmek durumundadır. Bundan da öte, anti emperyalist ve anti faşist mücadelede tüm demokrat, ilerici, sol güçlerin işçi sınıfı öncülüğü altında dayanışma ve birliğini de gerektirmektedir. İşçi sınıfı yurt içi mücadelesinde güçlü ve başarılı olduğu ölçüde uluslarası işçi sınıfı hareketine, dayanışma ve birliğine de güçlü katkılarda bulunur. Türkiye işçi sınıfı güçlüdür ve gücü kesintisiz artmaktadır.

1 Mayıs'ı bu düşüncelerle karşılıyoruz. İşçi sınıfımız tüm provokasyonları boşa çıkararak, gücünü, vekar içinde dosta düşmana gösterecektir. Ölülerimizi derin bir sevgi ve saygıyla anıyor, geleceğe inançla bakıyoruz.

1 Mayıs aynı zamanda partimizin kuruluş günü 1978'in bir Mayıs'ında kuruluşumuzun üçüncü yıldönümünü kutluyoruz. Arkada bıraktığımız üç yılda partimiz hareketi düzenli bir tempo ile kesintisiz yükseldi. Genelinde parti bilinci yüksek, sıkı kenetlenmiş, militan bir kitleye sahip olduk. Partimiz toplantıları disiplinli, düzenliliği ve görkemiyle ün saldı, örnek oldu. Açtığımız kampanyalar aynı disiplin ve düzenlilik içinde başarıyla yürüdü, amaçlarına erişti. Baskılar, saldırılar ve ölüm karşısında partililer bir adım gerilemediler. Yüreklerinde derin bir acı ve öfke, mücadelenin tüm gereklerini büyük bir özveriyle yerine getirdiler. Baskıların, cinayetlerin, terörün işçi sınıfını ve partisini yıldıramayacağını, geriletemiyeceğini bir kez daha kanıtladılar.

Selâm işçi sınıfımıza!

Selâm dünyanın ve Türkiye'nin aydınlık geleceğine!

PARTİNİN ÖNDERLİĞİ

İşçi sınıfının bilimsel sosyalist Partileri öncü örgütlerdir. İşçi sınıfı ile birlikte diğer emekçi sınıf ve tabakaların da mücadele hedeflerini gösterir, örgütlerini yönlendirirler. İdeolojik, politik ve örgütsel önderlik Parti'nin dünyada güçler dengesinin artan bir hızla işçi sınıfından ve sosyalizmden yana gelişmesi önderliğin önemini artırmaktadır. Kitlelerin önderi olan bilimsel sosyalist partilerin devrimci sürecin gelişmesinde öznel bir faktör olarak sorumlulukları da artmıştır.

Oportünistler, Partinin rolünü kitlelerin mücadelesinin «akıl hocalığına», giderek kitlelerin mücadelesini seyretmeye indirgerler. Partinin rolünün küçümsenmesinin altında yatan da «kendiliğinden kitle hareketi» anlayışıdır. Bilimsel sosyalist parti «sağ» ve «sol» bütün sapmaları reddederek bilimsel sosyalizmi şaşmaz kılavuz edinir. Kitlelerin ideolojik, politik ve örgütsel önderliğini yürütür.

Bilimsel sosyalist partinin niteliklerinin başında bilimsel sosyalist teoriyi yaratıcı şekilde kavraması ve uygulaması yer alır. Bilimsel sosyalizmin yaratıcı bir şekilde kavranması, Partinin önüne çıkan her yeni durumu değerlendirebilmeyi ve bütün gelişmeleri sınıf hareketine yararlı kılabilmeyi sağlar. Güncel, ivedi görevlerle nihai hedef arasındaki uyumun sağlanabilmesi, atılan her adımın nihai hedefe biraz daha yaklaştırıcı olması böyle sağlanabilir.

ULUSLARARASI MÜCADELENİN DENEYLERİNDEN YARARLANMAK

Partinin ideolojik ve politik önderliğinin örgütsel önderlikle bütünleşmesi şarttır. Teorik ve ideolojik düzeyi örgütlülük ve disiplinle birleştiren parti önderlik yapabilir. Sınıf politikasını bilim ve sanat olarak kavramış olan Parti, uluslararası mücadelenin deneyleriyle kendi örgütsel deneylerini birleştirdiğinde kitleleri kucaklamakta ve yönlendirmekte zorluk çekmez. Unutmamak gerekir ki sosyalist mücadelenin başarısı sınıf güçlerinin karşılıklı durumlarına olduğu kadar Partinin politik önderliğinin düzeyine, uyguladığı strateji ve taktiklere de bağlıdır. Politik gelişmenin akışını, çelişkiler içinde gelişen özü yakalayabilen ve kitleleri iyi tanıyan bir parti, uygun anda kitleleri etrafında toplayabilir ve mücadeleye sokabilir.

Yaşamın bütün alanlarında, toplumun bütün ilerici güçlerinin önderliğini yapabilmek; işçi sınıfının ve bütün emekçi kitlelerin önderi olabilmek için olayların gerisinde kalmadan olaylara yön verir. Bunun için bilimsel öngörü, politik durumun eksiksiz olarak çözümlenmesi gerekir.

Ve nihayet bütün kararların hayata geçirilmesi, kitlelerin somut mücadelesine öncülük edilmesi için sağlam, disiplinli bir örgüt gerekir. Kitlelerin «akıl hocalığı» ile önderlik arasındaki fark bu noktada somutlanır. Parti örgüt birimleri işçi sınıfının, emekçi kitlelerin somut mücadelelerinin fiili örgütleyicisi, yönlendiricisidir.

İdeolojik, politik ve örgütsel niteliğin birleşmesi Partiyi tüm ilerici güçlerin öncüsü yapar. Partinin gücü, kitleler üzerindeki saygınlığı ve politik etkisi sürekli artar.

Partimiz şimdi bu sürecin hızlandığı bir dönemi yaşıyor.

İşçi sınıfımız 1 Mayıs 1979'da İstanbul'un tümünü 1 MAYIS ALANI yaptı.

1 Mayıs 1979'un Anlamı Üzerine

Nihat SARGIN
Genel Sekreter

Bu yazının yazıldığı sırada toplam 473 arkadaşımız Sıkıyönetim Askeri Cezaevinde tutuklu bulunuyor. Aralarında Genel Başkanımız Behice Boran var; Can Açıkgöz, Yavuz Ünal, Dinçer Doğu, Selim Mahmutoğlu, Orhan Silier gibi Başkanlık Kurulu ve Merkez Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarımız var; birçok il ve ilçe yöneticimiz var; Genç Öncü'lü kardeşlerimiz var.

Konu mahkemeye intikal etmiş durumda. Onun için hukuki yanı üzerinde uzun uzadıya durulacak değildir. Ancak iddia edilen, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası'na muhalefet bakımından yasadaki ögelerin teşekkül etmiş bulunmadığını, diğer yandan da Sıkıyönetim Yasası'nı ihlal'in dayandırılmak istendiği «sokağa çıkma yasağı»nın çok özel koşullarda konulabilmesi açısından da bu koşullar mevcut olmadığına göre bu iddianın da yasal dayanaktan yoksun olduğu gerekçesiyle arkadaşlarımızın savunmalarını hazırlamakta olduklarını belirtmekle yetinilecektir. Ayrıca, her iki yasanın gösterdiği hürriyeti bağlayıcı alt sınır, muhakeme başlayıncaya kadar tutuklu olarak geçirilmiş bulunacağından, arkadaşlarımızın ilk duruşmalarında sorgularıyla birlikte serbest bırakılmaları gerekir ve beklenir.

Konunun politik yanı üzerinde daha etraflıca durulacaktır. Arkadaşlarımız tutuklandılar. Çünkü, Anayasaya ve temel demokratik haklara aykırı olarak 1 Mayıs işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gününün kutlanmasını engelleyen ve 1 Mayıs günü, tüm İstanbul'u evinde hapseden sokağa çıkma yasağını protesto için sokağa çıkmış bulunuyorlardı. Arkadaşlarımız tutuklandılar. Çünkü, işçi sınıfının dünyanın her ülkesinde büyük gösterilerle kutlanan birlik, dayanışma ve mücadele gününün ülkemizde de, gelenekleşen biçimiyle en büyük işçi kenti İstanbul'da her hal ve koşulda kutlanmasına engel olunamayacağını bu hareketleriyle ispat etmiş bulunuyorlardı.

Arkadaşlarımız tutuklandılar. Çünkü burjuvazinin dayattığı ve «sol» adına kimilerinin sığınmakta tereddüt göstermediği, sıkıyönetim bölgeleri dışındaki göstermelik resmi geçitlere değil, işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gereklerine bağlı kalmış, buna göre davranmış bulunuyorlardı.

1 MAYIS 79 CHP'NİN GERÇEK KONUMUNU BİR KEZ DAHA SERGİLEDİ

1 Mayıs öncesi ve sırası, iktidardaki sosyal demokrat görüntülü CHP'nin gerçek konumunu bir kez daha sergilemesi bakımından ibret verici oldu. Seçim meydanlarındaki vaadler ve dillerden düşmeyen «özgürlükçü demokrasi» iddiaları bir yana, onların iktidarı öncesinde kullanılabilen hak ve özgürlüklere bile set çekilmek istendiği görüldü. Diğer birçok kanıtı ile birlikte bugün gelinen nokta, hiçbir ikircime, görüntüyü kurtarmak girişimlerine elvermeyecek kadar açık biçimde bir kez daha ortaya çıktı.

1 Mayıs öncesi ve sırası bir başka bakımdan da, bizim dışımızda «sol» adına ortaya çıkan çeşitli akım ve fraksiyonların gerçek durum ve konumlarını açıkça ortaya koymak bakımından da ibret verici oldu.

Gerçekten, günler gelir geçer, hepsi de kendine aynı süsü verere:. hepsi de işçi sınıfının militanı olma iddiasıyla niceleri çıkabilir karşımıza. Devrimcilik, sosyalistlik, ilericilik adına neler, neler ileri sürülür. Kimi şanlı geçmişten, günümüzde devrimci durumun varlığından söz açar, kimileri ise «devrimci»liği kimselere bırakmaz. Aslında verili her durumda, ancak tek bir doğru çizgi olmalıdır ve vardır, ama yaratılan sis bulutu içinde bazen doğruyu bulup çıkarabilmek gerçekten bir sorun olabilir. Ancak öyle anlar gelir ki birden, gün ışıyıp sisler dağılıverir; herşey, herkes bütün boyutlarıyla açık seçik ortaya çıkar. Ak koyun, kara koyun, hatta —bir yazarımızın deyimiyle— mor koyun açıkça belli olur. Kimin gerçekten işçi sınıfının politik öncüsü, militanı olduğu, kimin de kendi hakkındaki iddiası her ne olursa olsun, gerçekte son tahlilde burjuvazinin Truva atlarından başka birşey olmayan sapkın akımların bir parçası olduğu hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak biçimde kendini gösterir. Açık ve kesin tavır gerektiren dönemeç noktalarıdır bu anlar, herkesin her sözünün, her adımının, her davranışının üzerine projektörlerin tutulduğu, kendini kolayca eleverdiği günlerdir bunlar.

PARTİMİZ 1 MAYIS SINAVINI YÜZÜNÜN AKIYLA VERDİ

İşte 1 Mayıs 1979 öncesi ve sırası işçi sınıfı militanı için böyle bir andı, böyle bir dönemeç noktası, sınav günüydü. DİSK yürütme görevlisi olarak DİSK yöneticileriyle birlikte tutuklanan Özcan Kesgeç arkadaşımızla birlikte şu anda cezaevlerinde bulunan partililer ve onların şahsında Partimiz bu sınavı yüzünün akıyla verdi, kimileri ise bir kez daha sınıfta kaldı.

İlk şaşkınlık anı geçince, bunu partililer arasında bir görüş ayrılığının ifadesi olarak yorumlamaya kalkışanlardan faşizme davetiye çıkaran «goşistçe» bir davranış olarak nitelendirmeye yeltenenler de olmadı değil. Ama bütün bu ve benzeri zavallıca gayretler, tüm işçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerinin duygu ve düşüncelerinin arkadaşlarımızla birlikte olduğunun ortaya çıkması, dayanışma ve tutuklamaları protesto için yağan telgrafları, mesajları, binlerce, binlerce imzalar, arkadaşlarımızın davranışını bilinçle ve yürekten destekleyen sosyalist, ilerici, demokrat kamuoyunun haklı ve sert tepkisi ile birlikte eridi gitti.

Kimileri ise, daha iyi niyet ve açık yüreklilikle bunu bir yüreklilik göstergesi olarak kabul edip alkış tuttular veya aynı anlayışla, yıllarca pasifist, parlemantarist vb. olarak adlandırdıklarının bu yürekliliği karşısında susmayı yeğlediler. Kuşkusuz, alınabilecek bütün önlemlerin alındığının kamu iletişim araçlarında durmadan yinelendiği, 30 metreden fazla yaklaşılmaması, silah kullanma yetkilerinin olduğu durmadan hatırlatıldığı bir ortamda, bütün bunları protesto için sokağa çıkmak elbette bir yüreklilik işiydi de. Bilimsel sosyalistler, işçi sınıfının gerçek militanları bilimsel çözümlemelere dayalı ideolojileri ve bu bilinçli bakış açısı içinde gelecek güzel günlere olan sarsılmaz inançlarıyla burjuvazinin dayatmaları karşısında yollarından dönmeyecek biçimde her zaman yürekli ve kararlı olmuşlardır, son olaylar bunu bir kez daha ispat etmiştir, ancak bunun salt bir yüreklilik göstergesine indirgenemeyecek kadar geniş boyutları vardır. Konuya öznel açıdan yaklaşıp böyle göstermeye çalışan ve bunu kendileri gösteremedi diye hayıflananların asıl, Türkiye'nin durumunu değerlendirmede, işçi sınıfına sözle değil, gerçekten bağlılık ve saygıda, toplumu gerçekten ileri götürecek ve sosyalizmi gerçekleştirecek asıl gücün işçi sınıfı ve müttefiki emekçi yığınların örgütlü gücü olacağı konusundaki temel tercihlerinde yanılgılar vardır. Bugünkü durum ve aradaki fark, öznel değil nesnel nedenlere dayalıdır. Önce bunun bilincine varılması gerekir.

Konuyu kapamadan Partimizdeki görev anlayışı ve bir partili olarak herbirimize düşen görevler üzerinde de kısaca durulmaya çalışılacaktır.

BİZLER 24 SAAT PARTİLİ OLMA İLKESİNE BAĞLI BİRER KİŞİYİZ

Bizler, hepimiz 24 saat partili olma ilkesine bağlı birer partili olarak, tüzüğümüz uyarınca bize verilen, veya üzerimize aldığımız görevleri yapabildiğimiz en iyi biçimde yapma çabasındayız. Dışımızdakilerin anlayamadığı, bir partili olmadıkça da anlamasına olanak olmayan görev anlayışımız budur. Bizler için görevin yücesi, küçüğü, ağırı, hafifi, bileşiği veya yalını yoktur, olmamıştır, olmayacaktır. Bir partili olarak bize verilen veya üstlendiğimiz görevleri daha, daha iyi yapabilmek tek kaygımızdır. İyi bir partili olmanın tek ölçütü, şu veya bu görevi almış veya üstlenmiş olmak değil, aldığımız veya üstlendiğimiz görevi hakkıyla başarabilmektir.

Şu anda birçok arkadaşımız, gerek gözaltına alınmaları, gerek tutukluluk süreleri, gerekse duruşma sırasındaki davranışlarıyla bir Türkiye İşçi Partili olmanın, örneğini verdiler, veriyorlar. Eğer mutlaka görevler arasında bir ayrım yapılacaksa bu ilk ve en yüce görevin gereğini yerine getirdiler, getiriyorlar. Ama bu görev, onlarla sınırlı değil, hepimizin görevi, günün 24 saatinde 24 saatimizin de görevi. Bunun dışında da önemli görevlerimiz var. Onların nice özveri, nice acılar pahasına ve kendi şahıslarında Partimiz için hazırladıkları durumu somut kazanımlara dönüştürmek öncelikle bizlere düşüyor. Bunun içine burjuvazinin karşı saldırılarını önlemeden tutun da, dışımızdaki çeşitli sol akım ve fraksiyon yanlılarına olayların gerçek boyutunu aktarmak, olabildiğince durumu bu boyutlarıyla kavramalarına ve Partimize doğru yönlendirilmelerine çalışmak, işçi sınıfı ve emekçi kitleler arasında olayların sıcaklığı içinde yeni yandaş ve üyeler kazanmak, nihayet dayanışma kampanyamızı maddi ve manevi yönden daha geliştirip konuyu kamuoyunda devamlı canlı ve sıcak tutmak gibi, istenirse daha çok artırabileceğimiz çeşitli görevler giriyor. Bunların hepsini başarmak durumundayız. Bugüne kadar geçen iki hafta, övünçle belirtelim ki, azımsanmayacak başarılarla yüklü geçti. Bu, bundan sonrakilerin de teminatıdır.

Tutuklu arkadaşlarımıza gelince, onlar da elbette ve mutlaka çıkacaklardır. Ve yeniden görevlerimizi birlikte sürdüreceğiz.

Şair Osmanlı padişahı için söylemişti. Dili biraz eskimekle birlikte yineliyelim: «Merkez-i hâke atsalar da bizi kürre-i arzı patlatır çıkarız.» Bilenler bilmeyenlere öğretir.

1 Mayıs İçin Mücadele Sürüyor

1 Mayıs için demokratik güçlerle, gericilik arasında 1 Mayıs öncesinde başlayan mücadele 1 Mayıs 1979 günü doruk noktasına ulaştı. Genel Başkan Behice Boran, Başkanlık Kurulu ve MYK üyeleri ile Türkiye'nin dört bir yanından 1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanı'nda olmak kararlılığıyla gelmiş il, ilçe yöneticileriyle üyelerimizi ve işçi sınıfının politik hareketinin yolundaki Genç Öncü'lü kardeşlerimiz burjuvazinin demokrasi güçlerini teslim alma planını bozdular.

1 Mayıs 1979 günü mücadelenin doruk noktasına ulaştığı gündü. Burjuvazinin politik hesaplarının bozulması ve ideolojik saldırısının geri püskürtülmesi işçi sınıfı, emekçi kitleler ve bütün demokratik güçler açısından büyük önem kazanmıştı. Partimizin 1 Mayıs 79'a ilişkin tutumu başından sonuna kadar bu politik tesbite dayandı.

Bilimsel sosyalist parti olmanın sorumluluğunu taşıyan Partimiz sorumluluğunun gereğini yerine getirdi. İşçi sınıfının bağımsız politikasını kararlılıkla sürdürdü.

1 Mayıs 79'dan sonra da Partimizin tutarlı mücadele çizgisi sürüyor. 1 Mayıs'ta politik önderliğin gereklerini başarıyla yerine getiren Partimiz, 1 Mayıs sonrası görevlerin başarılması için de doğru politik hedefleri ortaya koymakta ve bütün demokratik güçlerin direnişini örgütlemektedir.

Bütün Parti örgütlerimiz, GÖREV Gazetemizin 1 Mayıs özel sayısını en yaygın şekilde işçi ve emekçilere ulaştırırken, Yürüyüş dergisinin dağıtımını, satışını en yüksek noktasına ulaştırdı. İl ve ilçe örgütlerimiz yayınladıkları bildirilerle kitleleri yönlendirmeye katkıda bulundular.

En önemli bir eylem alanı da Genel Başkanımız Boran, diğer Parti yönetici ve üyelerimizle DİSK yöneticilerinden tutuklu olanların özgürlükleri için mücadeleyi örgütlemek oluyor. Onbinlerce protesto ve dayanışma telgrafı çekildi. Parti Merkezine, Genel Başkanımıza gönderilen dayanışma mesajları yanında yurt içi ve yurt dışından gerek örgüt, gerekse ortak imzayla Başbakan'a gönderilen protesto telgrafları da demokratik direnişin güçlenmesine katkıda bulunuyor. Yurt dışından protestolar yükseliyor.

Ankara İl Örgütümüzün Basın Toplantısı

11 Mayıs günü Ankara İl Merkezinde bir basın toplantısı düzenleyen İl Başkanı Zeki Kılıç arkadaşımız, Ankara'nın 5 ilçesinde bir haftada toplanan imzaları açıkladı.

1 Mayıs'ın yasaklanmasını kınayarak, Türkiye İşçi Partili'lere karşı işkenceye varan saldırının kınandığı ve TİP Genel Başkanı Behice Boran, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk başta olmak üzere tüm 1 Mayıs tutuklularının derhal serbest bırakılmalarının talep edildiği dilekçeler ayrıca anti demokratik uygulamaların sorumluları hakkında soruşturma açılmasının istendiği dilekçeler Başbakan'a gönderildi.

17.382 imzalı dilekçede çok sayıda işçi, köylü ve emekçiyle birlikte 67 avukat; 32 basın mensubu; 456 bilim adamı ve kültür emekçisi, sanatçı; 183 sporcu; 752 eğitim emekçisi ile kitle örgütü yönetici ve üyeleri, ev kadınları, gençlerin imzaları bulunuyor.

Gene Ankara'da Siyasal Bilgiler Fakültesi öğretim üyesi ve yardımcıların Başbakan'a bir mektup göndererek 1 Mayıs'ın önüne konulan engellerin kaldırılması istendi. Sıkıyönetimin her türlü uygulamasının da Bakanlar Kurulunun sorumluluğunda olduğunun hatırlatıldığı bildiriyi 46 bilim adamı imzaladı.

Ege Üniversitesi'nden Yükselen Demokratik Talep:

«1 Mayıs tutuklularının serbest bırakılmalarını talep ediyoruz.»

BASIN AÇIKLAMASI

«Ege Üniversitesi'ne bağlı çeşitli fakültelerden 235 Öğretim Üyesi, Başbakan Bülent Ecevit'e gönderdikleri bir mektupla 1 Mayıs'ın yasaklanmasını ve TİP Genel Başkanı Behice Boran ve beraberindeki Partililerin saldırıya uğramalarını protesto ettiler. (17) Profesör, (40) Doçent, (178) Öğretim Üye Yardımcısı'nın imzalarıyla Başbakan Ecevit'e gönderilen mektupta şöyle deniliyor:»

SAYIN BÜLENT ECEVİT
BAŞBAKAN
ANKARA

1 Mayıs, işçi sınıfının ve tüm emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma gününün yasaklanmış olması ve bu konuda direnen DİSK Yöneticileri ile yasağa karşı kaynağını Anayasa'dan alan yurttaşlık görevini kullanarak sokağa çıkan TİP Genel Başkanı Behice Boran ve Parti Üyelerinin coplanarak, dipçiklenerek gözaltına alınmalarını şiddetle protesto ediyoruz.

Demokratik ve temel hakların güvence altına alınması ve yaşatılması kısıtlama ve yasaklamalarla değil, doğrudan doğruya kullanılmasına olanak sağlamakla mümkün olur. Bu nedenle 1 Mayıs tutuklularının serbest bırakılmalarını talep ediyoruz.

Ortak Açıklama

İzmir'de 36 Demokratik Kitle Örgütü «ilerici-devrimci sorumluluklarımızın bilincinde olarak anti-demokratik uygulamaları kınıyor, 1 MAYIS tutukluları ile tam bir dayanışma içinde olduğumuzu ilan ediyoruz. Başta DİSK Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK ve TİP Genel Başkanı Behice BORAN olmak üzere tüm 1 MAYIS tutuklularının serbest bırakılmalarını ve 1 MAYIS'ın yasallaşmasını talep ediyoruz» demişlerdir.

«Tüm dünyada her türlü koşulda kutlanan işçi sınıfının ve tüm emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 MAYIS, Türkiye'de özgürlükler vaad ederek işbaşına gelmiş bir hükümet döneminde yasaklanmıştır. 1 MAYIS dolayısıyla İstanbul'da tam bir terör havası estirilmiştir. DİSK ve bağlı sendikalar ile çeşitli demokratik kuruluşların ve siyasi partilerin binaları, kimisinin kapıları kırılarak basılmış, yöneticileri gözaltına alınmıştır.

1 Mayıs günü ise İstanbul tam bir işgal görünümündeydi. Yollar tanklarla, dikenli tellerle, kum torbalarıyla çevrilmişti. Silahsız ve saldırısız olarak sokağa çıkma yasağını protesto eden tüm ilerici, yurtseverler üzerinde coplu, dipçikli terör estirilmiş, TİP Genel Başkanı Behice BORAN'ın da bulunduğu bir topluluk yerlere yatırılmış, aralarına ateş edilmiştir.

1 Mayıs'ta meydana gelen olayları ve bu olaylarda hükümetin tutumunu demokrasi güçleri olarak endişe ile karşılıyor ve şiddetle protesto ediyoruz. Bu olaylardan doğrudan doğruya hükümeti ve başbakanı sorumlu tutuyoruz. 1 Mayıs olaylarına hükümetin hergün biraz daha sağa kayarak emperyalizme ve işbirlikçi, tekelci büyük burjuvaziye teslim olmasından ve sıkıyönetimin yaygınlaştırılarak Ortadoğu'da İran'dan doğan boşluğu Türkiye'nin üstlenmesi niyetlerinden bağımsız saymıyoruz.

1 Mayıs'ın yeniden yasak zinciri altına alınmasına işçi sınıfımız ve tüm demokrasi güçleri izin vermeyecektir. Varsın burjuvazi ve maocular 1 Mayıs'ı kırlarda kutlasınlar. Bizler 1 Mayıs 1980'de de en güzel giysilerimiz ve yakamızda kırmızı karanfillerle 1 Mayıs'ı kutlayacağız.

Biz, aşağıda imzaları bulunan demokratik kitle örgütleri sorumluluklarımızın bilincinde olarak, anti demokratik uygulamaları kınıyor ve 1 Mayıs tutuklularıyla tam bir dayanışma içinde olduğumuzu ilan ediyoruz. Başta DİSK Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK ve TİP Genel Başkanı Behice BORAN olmak üzere tüm 1 Mayıs tutuklularının serbest bırakılmasını ve 1 Mayıs'ın yasallaşmasını talep ediyoruz.»

DUYURU

İlericilere, demokratlara, yurtseverlere ve işçi sınıfının birlik, dayanışma mücadelesinden yana olan tüm yurttaşlara!

1 Mayıs 1979'da temel demokratik hak ve özgürlükleri savunurken tutuklanan yüzlerce arkadaşımız ve aileleri için tüm demokratik güçleri dayanışmaya çağırıyoruz.

Bu amaçla Partimiz «1 MAYIS DAYANIŞMA KAMPANYASI» açmıştır.

Dayanışma için bütün Parti örgütlerine başvurulabilir veya Ziraat Bankası Çemberlitaş Şubesi 60 No'lu hesaba bağışta bulunabilirsiniz.

Tutuklanan arkadaşlarla ilgili bilgilenme, danışma ve dayanışma için:

Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi, Piyerloti Caddesi, No 21, Cağaloğlu, İstanbul.

Tel: 22 86 20 - 22 80 29

1 Mayıs işkencecilerinden Hesap Soracağız

1 Mayıs 79'da Anayasa dışı anti demokratik baskıları protesto eden ve sokağa çıkma yasağına karşı evlerinden çıkan Genel Başkanımız, Merkez Yöneticilerimiz, il-ilçe yöneticilerimiz ve üyelerimizle Genç Öncü kardeşlerimizin hiçbir saldırı amacı gütmeyen eylemlerine karşı güvenlik görevlileri işkenceye varan bir terör uyguladılar. DİSK Merkezi önünde Partili arkadaşlarımıza saldıran polisler çelik coplarla, dipçiklerle işkence uyguladılar.

Kadın-erkek bütün arkadaşlarımız yaralandı. Kanlar içinde yerlerde sürüklendi. Bu işkenceyi protesto eden çevre halkına da saldıran ve tehdit eden polislerin işkencesi emniyetin araçlarının içinde de yol boyunca devam etti.

Arkadaşlarımızın ifadesine göre «Biz ülkücü polisleriz, yaşasın Türkeş» diye bağıran gözü dönmüş saldırganlar, işkencelerini ve iğrenç hareketlerini Davutpaşa kışlasına varıncaya kadar sürdürdüler.

DİSK'in önünde yerlerdeki kanları yıkanarak izlerin yokedilmesine çalışıldı. Sahte tutanaklar tutuldu. Sanılıyor ki işkencenin sorumluları hesap vermekten kurtulacaklardır.

1 Mayıs 79 günü; tüm anti demokratik engellemelere rağmen, Anayasal haklarını korumak ve sokağa çıkma yasağını protesto etmek için başta Genel Başkanımız Behice BORAN, yüzlerce Partili arkadaşımız İstanbul'un tümünü 1 MAYIS ALANI yapmak için sokağa çıktılar. Ancak burjuvazi boş durmadı, güvenlik kuvvetlerini saldı. Birçok arkadaşımız coplandı, işkence gördü. Hesabını soracağız.

Türkiye İşçi Partisi, mücadele tarihi boyunca işçi sınıfına karşı, emekçi halka karşı ve kendi üyelerine karşı baskı ve terör uygulayanlardan her zaman hesap sormuştur. Bu kez de öyle olacaktır. Suçu örtmeye yönelik bütün çabalar boşa çıkarılacaktır. Suçluların kimlikleri, uyguladıkları insanlık dışı yöntemler, işkence bir bir ve bütün belgeleriyle, tanıklarıyla ortaya konulacaktır.

İşçi sınıfı unutmaz ve affetmez. Kanlı 1 Mayıs'ta katledilen yurttaşlarımızı unutmadık. 1 Mayıs 79'daki terörü ve işkenceyi de unutmayacağız. Unutmayacağız ve hesap soracağız.

Coşkulu Bir Dayanışma Gelişiyor

1 Mayıs'ta tutuklanan arkadaşlarımızın özgürlükleri için yurt içi ve yurt dışından yükselen protesto seslerinin yanında bir diğer alanda daha coşkulu bir dayanışma ortaya konuldu.

Genel Merkez'de kurulan «1 Mayıs Danışma ve Dayanışma Seksiyonu» 2 Mayıs günü gözaltında bulunan bütün arkadaşlarımızın ve ailelerinin her türlü gereksinimini karşılamaya başladı. Hızla gelişen dayanışma bilinci bütün il ve ilçe örgütlerimizi, üyelerimizi olduğu gibi Partimizin yandaşlarını da hemen harekete geçirdi. İl ve ilçe örgütlerimiz üst kurullara olan birikmiş ödemelerini hemen yaparken dayanışma fonuna katkılarını da artırdılar.

Genel Merkezce «1 Mayıs Tutuklularıyla Dayanışma ve Danışma» için gazetelere ilan verilmek istendi. Sıkıyönetimin gazetelere «siyasi içerikli ilanlar» konusunda yaptığı belirtilen anti demokratik baskılardan dolayı gazeteler bu ilanı koymadılar. İlan sadece YÜRÜYÜŞ dergisinde yayınlandı. Buna rağmen çok sayıda yurttaş kendi bilinçleriyle Genel Merkez'e ve ilçe il örgütlerimize başvurarak bağışta bulunuyor.

Öte yandan Hukuk Büromuz MYK Üyesi Avukat Alp Selek arkadaşımızın sorumluluğunda ilk andan yoğun bir çalışmaya girişti. Çeşitli il örgütlerimizden İstanbul'a gelerek çalışmalara katılan Avukat üyelerimiz de Hukuk Büromuzu güçlendirdiler.

Tutuklu arkadaşlarımızın aileleri ve yakınlarının bilgi alma ve diğer başvurularının da cevaplanması «Danışma ve Dayanışma Seksiyonu»nca çözümlendi.

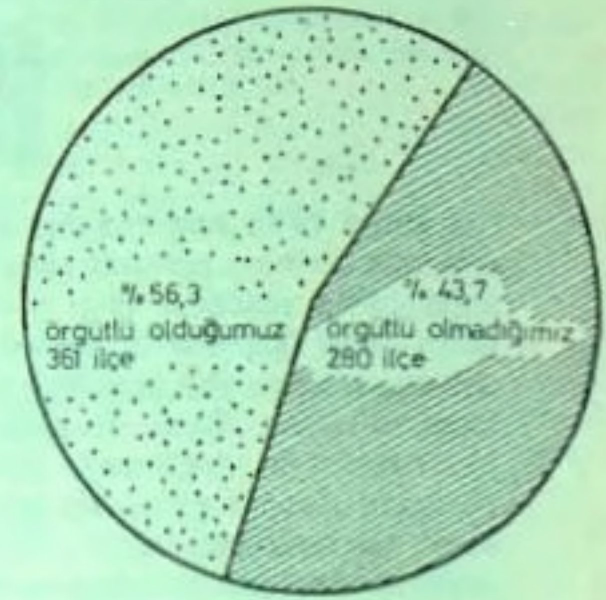
1 Mayıs 1979, Partimizde dayanışma bilincini geliştirerek, örgütlenmesini güçlendirerek de işçi sınıfı hareketine katkılı oldu. Şimdi 1. Büyük Kongre'mizce alınan ve geliştirmeye çalıştığımız «Dayanışma Fonu»nun önemini daha iyi kavrıyoruz.

Dördüncü Yılda Örg

Bu yıl, Partimizin kuruluş yıldönümünü yerel örgütlerimizin temsilcileriyle hep birlikte İstanbul Spor ve Sergi Sarayı'nda gönlümüzce kutlama olanağımız olmadı. Bu olmadı, ama Türkiye İşçi Partisi yurdun dört bir köşesine yayılan örgütüyle bir canlı varlık, yaşayan, gelişen bir canlı varlık olarak hayatiyetini dosta düşmana bir kez daha kanıtladı.

Eski dönemde, saldırıya uğrayan bir milletvekili arkadaşımıza çekilen ve olayı protesto ile geçmiş olsun dileklerini ileten telgrafları posta memuru çamaşır sepeti ile getirmek zorunda kalmıştı. Herhalde 1 Mayıs'da temel hak ve özgürlükleri savunurken arkadaşlarımızın gözaltına alınmalarını, bu sırada tartaklama, coplanma ve yaralanmalarını protesto eden ve onlarla dayanışmalarını dile getiren telgraf ve mesajları Başbakanlığa götüren postacı da farklı durumda olmamıştır. Başbakanlığa iletilmek üzere Ankara il başkanlığımıza teslim edilen 17 bin küsur imzalı, aralarında öğretim üyelerinden gazetecilere, Balkan şampiyonu sporcularımızdan sağlık personeline, belediye işçisinden fabrika temsilcisine kadar her meslekten tanınmış kişilerin de yer aldığı müşterek protesto ve dayanışma mesajı, kocaman bir rulo oluşturmaktaydı. En küçük ilçe merkezlerimizden ve köylerden fabrikalara, aynı evde oturanların müşterek imzalı telgraflarından büyük kentlerimizdeki binlerce imzalı mesajlara kadar örgütümüzün bulunduğu her yerde ve kuşkusuz partili arkadaşlarımızın öncülüğünde ve yol göstericiliğinde dayanışma kampanyası başarıyla sürdürülüyor. Tutuklu arkadaşlarımız ve ailelerine yardım konusunda açılan «dayanışma fonu» ise başlangıçtaki tahminlerin üstünde kabarmakta. Yerel yönetim birimlerindeki arkadaşlarımız, başlangıçta kendi yöreleri için koydukları hedeflere çok kısa sürede varılacağını görünce yeni ve daha büyük hedefler için harekete geçmekte tereddüt göstermediler. Bütün bunlar, örgütümüzün ve örgütlülüğümüzün gücünü ve bugün erişilen noktayı bir kez daha gözler önüne serdi.

Nesnel ölçütlere bakalım: Örgütlülüğün ilk koşul ve belirtisi öncelikle, o yörede örgütün kurulmuş olmasıdır. Yandaki Türkiye haritasından kolayca görüleceği üzere kuruluşumuzun dördüncü yıldönümünde, harita üzerinde şu veya bu biçimde taranmamış hemen hiçbir il kalmamış gibidir. Başlangıçta sanayi bölgeleriyle çakışan örgüt haritamız giderek kırsal kesimde de yayılmış ve en az bir ilçesinde örgütlü bulunduğumuz iller de hesaba alındığında, hemen hemen Türkiye haritasıyla çakışır duruma gelmiştir. Gerçekten bugün, 35 ilimizde bütün ilçeleriyle örgütlü olmak üzere toplam 46 il ve 361 ilçe örgütümüz bulunmaktadır. Henüz hiçbir örgütümüzün bulunmadığı il sayısı sadece 4'dür. iğer yandan örgütlü olduğumuz ilçelerin toplam ilçe sayısına oranı ortayı çoktan aşmış, yüzde 56,3'e ulaşmıştır. Eğer aynı inceleme, nüfus yoğunluğu bakımından yapılacak olursa, yüzde daha yükselmekte, örgütlü olduğumuz ilçelerin nüfus oranı toplam nüfusun yüzde 69,9'unu bulmaktadır. Nüfusun daha yoğun olduğu büyük kentler ve sanayi bölgelerinde öncelikle örgütlendiğimiz gözönüne alınınca bunun doğal bir sonuç olduğu açıktır. Partimiz, işçilerin ağırlıkla bulunduğu sanayi bölgelerinden kırsal kesime doğru hızla yayılmakta, örgütümüz genişlemekte ve gelişmektedir.

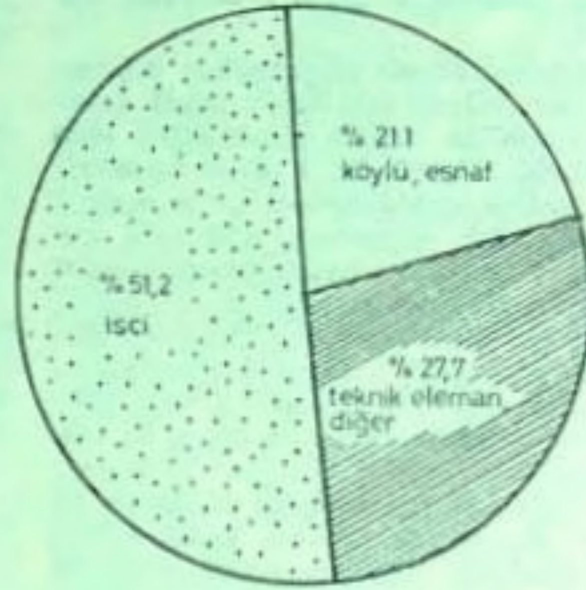
Bir kıyaslama için daha gerilere, Parti'nin ilk yıllarına gitmeye gerek yok. II. Büyük Kongre'miz sırasındaki durum ile bugünü karşılaştırma, arada geçen kısa sürede alınan mesafeyi göstermesi ve Parti'nin hızla nasıl geliştiğini ortaya koyması bakımından yeterli. Merkez Yönetim Kurulu tarafından Büyük Kongre'ye sunulan raporda 26 ilde tam teşekküllü olmak kaydıyla 53 il çevresinde 279 ilçe ve 40 il örgütümüzün bulunduğu belirtiliyordu. Bugün ise bu sayılar, yukarda belirtildiği üzere 35 ilde tam teşekküllü olmak üzere 63 il çevresinde 361 ilçe ve 46 il örgütüne, toplam 407 yerel örgüte çıkmış bulunmaktadır.

Konunun, asıl gönendirecek yanı ise, bu yayılma ve gelişmeyle birlikte daha kurucu üyelerden başlayan ve üzerinde her zaman titizlikle durulan üye bileşiminin korunmuş, hatta geliştirilmiş olmasıdır. Bunda, kırsal kesimde de öncelikle genç, öncü işçilerin Parti'ye yönelişinin ve Parti örgütünün çoğunlukla onların eliyle kurulup yönetilmesinin payı büyüktür. Bilimsel sosyalist öğretinin doğruları Parti yaşamımızda bir kez daha kanıtlanmaktadır. İşçi sınıfı her yerde öncü, itici güç olma görevini yüklenmekte, tarım proletaryası ile birlikte yoksul köylülerin ve doğal müttefiki diğer emekçi yığınların örgütlenerek Parti görüşleri doğrultusunda ülke siyasal yaşamına ağırlık koymalarını giderek sosyalizmi gerçekleştirmek üzere Parti ekseninde birleşmelerini sağlamaktadır.

Gerçekten üye bileşimimizde, kurucu kurul-

güt ve Üye Bileşimi

dan ve ilk yılın sonunda Çark Başak'da yayınlanan oranlara göre bugün daha da ileri durumda bulunmaktayız. Hatırlanacağı üzere Çark Başak'ın 1 Mayıs 1976 tarihli 6. sayısında yer alan üye bileşimimizde; işçi, yüzde 49 ile hemen yarısını oluşturuyor, bunu sırasıyla teknik eleman, avukat, öğretmen, öğrenci... yüzde 37 ile; esnaf, zanaatkâr, köylü, yüzde 10'la izliyor; diğerleri yüzde 4'de kalıyordu. Dördüncü yıldönümümüzde üye fişleri üzerinde yapılan araştırma daha ilginç sonuçlar verdi: İşçi üyelerimizin sayısı artık yarıyı da aşmış; yüzde 51,2'ye ulaşmıştı. Kırsal kesime yayılmanın doğal sonucu olarak köylü, esnaf, zanaatkâr oranı yüzde 21,1'le ve ilk oranlamanın iki katı olarak üçüncü sırayı alıyor; teknik eleman, avukat, öğrenci, öğretmen... mutlak sayı olarak ilk yıla göre kıyaslanamayacak kadar artmış

olmakla birlikte, ilk yılın oranlamasında «diğer» bölümü ile birlikte yüzde 41'e varmışken şimdi ancak yüzde 27.7'de kalıyordu.

Bu yıl yapılan incelemede yerel örgüt yöneticilerinin mesleklere göre bileşiminin araştırılması henüz mümkün olmadı. Ancak onlar için de durumun farklı olmadığını gözlemler ortaya koyuyor. Üstelik yönetici arkadaşlarımız arasında sırasıyla, işçi ve köylü arkadaşlarımızın, toplam ortalamaya göre daha büyük bir ağırlıkta olması da büyük olasılık içinde.

Kadın üye oranımız da eskiye oranla bir buçuk katı aşan bir gelişme göstermiş, yüzde 4'den yüzde 6,5'e çıkmış bulunuyor. Ancak hemen belirtmek gerekir ki nüfusun yarısı kadın olduğuna ve kadınlar çifte sömürü altında bulunduğuna göre bu oran henüz çok düşüktür; Büyük Kongremizin bu konuda aldığı kararın doğrultusunda daha bu yolda alınacak büyük mesafe vardır. Büyük Kongremiz sırasında partililerin yaş ortalaması da hesap edilmişti: Çıkan sayı 29'dur, tam partimizin yapısına uygun bir sayı. Bir yandan ülke nüfusunun çoğunluğunu oluşturan ve düzenden kopma isteklerinin en kolay yansıma bulduğu genç bir yapı, bir yandan da Parti'nin yönetim ve yönlendirilmesinde yararlılığı yadsınmayacak deneyimli bir kadronun varlığı.

Bu küçük inceleme bile, hem Parti'nin vardığı gelişkinlik düzeyinin örgütsel alana yansımasını nesnel ölçütlerle ortaya koyuyor; hem de daha ilk günden, üzerinde titizlikle durulan ve bir işçi sınıfı partisi olmanın, diğer bütün koşullarla birlikte vazgeçilmez koşulu durumundaki, Parti tabanında ve yönetim birimlerinde proletaryanın ağırlıkla yer alması gereğinin Partimizce nasıl korunmuş ve geliştirilmiş olduğunun yadsınamaz göstergesini oluşturuyor.

Partimizin dördüncü kuruluş yıldönümü her yönüyle bir aşamadır, nice yeni aşamalara hazırlayıcı ve yol açıcı. Hepimize kutlu olsun.

Bütün İl ve İlçe Başkanlıklarına Genelge No: 4

Bütün İl ve İlçe başkanlıklarına gönderilen 4 No.lu Genelge ile 1 Mayıs 79'la ilgili gerekli bilgiler iletildikten sonra 1 Mayıs Dayanışma Kampanyası ve ertelenen Marmara - Trakya Bölge Temsilciler Toplantıları hakkında açıklamalar yapıldı.

4 No.lu Genelgeye göre Merkez Yönetim Kurulumuzun kararı ile 9. İl Temsilcileri Toplantısı 2 ve 3 Haziran günleri Ankara'da yapılacak. Genişletilmiş olarak toplanacak il temsilcileri toplantısına bütün ilçe başkanlarımız ile Merkez Disiplin Kurulu ve Merkez Büroları üyeleri de katılacaklar.

Genelgede İl Yönetim Kurullarının toplantıya sunacakları raporların konusu ve kapsamı hakkında da bilgi verildi. 1 Mayıs 1979 sonrası yapılan çalışmalar ve gelişmelerin de yer alacağı raporlarda Ekim ayında yapılacak Senato üçte bir yenileme seçimleri konusunda öngörülen hususlar da ele alınacak.

2 Haziran Cumartesi günü Ankara'da başlayacak 9. İl Temsilcileri Toplantısı'nın yeri Ankara İl Başkanlığından öğrenilecek.

Toplantının birinci günü akşam oturumunda kültürel, sanatsal çalışmaların sergilendiği Parti Gecesi yer alacak.

1 Mayıs 79 ve Türkiye işçi Partisi

Nisan ayının onunda 1 Mayıs gösterilerinin engellenmesi için girişimlerin somutlaşması üzerine Başkanlık Kurulu, konuyu görüşerek Hükümet'in anti demokratik uygulamalardan sorumlu olacağını belirtti. Çark Başak'ın geçen sayısında yayınlanan bu bildiriden sonra olağanüstü toplanan MYK'nın bütün üyeleri bağlı oldukları sendika ve kitle örgütlerinde 1 Mayıs'ın 1 Mayıs Alanı'nda kutlanması doğrultusunda çalışmakla görevlendiren bildirisi yayınlandı. 16.4.1978 günü açıklanan MYK bildirisi de geçen sayımızda yer almıştı.

23 Nisan günü Kartal ilçemizin düzenlediği kapalı salon toplantısında konuşan Genel Başkan, konuşmasının 1 Mayıs'a ilişkin bölümünde durumu değerlendirdi. Merkez Basın Büromuzca yayınlanan 239 sayılı bültenin ilgili bölümü şöyle:

«Başında bin bir ekonomik, sosyal ve politik dert bulunan sayın Ecevit ve hükümeti, bu sorunlar yetmiyormuş gibi şimdi de 1 Mayıs kutlamasını hiç yoktan bir sorun haline dönüştürmek yolundadır. Hem sorun yaratılmakta, hem de politik bir el çabukluğu ile sorunun sorumluluğundan sıyrılmak istenmektedir. Başbakan iki gün önce TV'den 20.30 haberlerinde yayınlanan demecinde 1 Mayıs'ın 1 Mayıs Meydanında kutlanması konusunun işçilerle Türk Silahlı Kuvvetleri arasında bir sorun gibi ortaya koymuş, «işçilerimizin ordu ile karşı karşıya gelmesini» istemediğini söylemiştir. Böylece hükümeti aradan çekip çıkartmak, onu sorumluluktan kurtarmak çabası gösterilmektedir. Bu, hiylesi ilk bakışta sırıtan ucuz bir politik taktiktir.

«Sıkıyönetim Komutanlarının aldıkları kararlar ve yaptıkları işler orduyu, silahlı kuvvetleri ilzam etmez, hükümeti ilzam eder. Sorumlu olan ordu, silahlı kuvvetler değil, hükümettir. Sıkıyönetim uygulamalarından parlamentoya ve halkoyuna hükümet hesap verir, ordu değil.

«Bu böyledir, çünkü sıkıyönetim, ordunun ordu olarak sahip olduğu işlev ve görevler arasında değildir. Anayasanın belirli hallerde olanak tanıdığı ve özel bir kanunla kurulup işleyen olağanüstü bir yönetim biçimidir. Sıkıyönetim yetkilileri ordu komutanlarıdır ama, ordu adına, orduyu temsilen işgörmezler.

«1 Mayıs kutlaması dolayısıylağ bir karşı karşıya gelme hali olacaksa, taraflar işçilerle silahlı kuvvetler değil, işçi sınıfı ve tüm ilerici, demokratik güçlerle **hükümet** olacaktır.

«Başbakan Ecevit sıkıyönetimin uygulandığı bütün illerde demokratik hukuk kurallarına tam bir bağlılık gösterildiğini iddia etmektedir. Öyledir de, 1 Mayıs toplantısının yasaklanmak istenmesi neyin nesidir? Yoksa silahsız ve saldırısız açık hava toplantısı yapmak demokratik hukuk kurallarının kapsamı içinde değil midir? Huzur, asayiş gibi sözde gerekçeler ileri sürülemez; çünkü geçmişteki 1 Mayıs kutlamalarında işçi sınıfı ve demokratik güçler buna aykırı hareket etmemişlerdir ve bu yıl da edecek değillerdir. 1977 1 Mayıs'ının kanlı olayları konusunda işçi sınıfımız ve demokratik güçler davalı değil, davacı, hesap sorucu konumdadırlar. Hükümet etmede süreklilik esas olduğuna göre MC döneminden devralınan 1 Mayıs 1977 dosyası kapatılmamalı, soruşturma derinleştirilerek kanlı katiller ortaya çıkarılmalı, adalete teslim edilmelidirler.

«1 Mayıs kutlaması bir yandan yasaklanmak istenirken, öte yandan da yozlaştırılmak, normal yolundan saptırılmak istenmektedir. Başbakan törenin sıkıyönetim bölgesi dışında bir yerde yapılmasından söz etmektedir. Beliren bir diğer ihtimal de işçi sınıfını ve emekçi kitleleri temsilen şu veya bu heyetin Taksim'e gidip çelenk koymasıdır. Bu çeşit formüllere asla iltifat edilmemelidir. Bu, 1 Mayıs'ı yasak savma kabilinden kutlamak olur. 1 Mayıs'ı 1 Mayıs Meydanında kitlesel boyutlarda kutlamak işçi sınıfımızın ve demokratik güçlerin en doğal demokratik hakkı, özgürlüğüdür. Üstelik onlar bu hakkı 1977'de 36 şehitle perçinlemişlerdir. Bu, bir. İkincisi, demokratik hak ve özgürlükler sıkıyönetim bölgesi dışında ancak kullanılacaksa, Türkiye'de bunların varlığından söz edilemez. Sıkıyönetim bölgeleri dışında olduğu kadar içinde de, her hal ve şartta kullanılırsa eğer demokratik hak ve özgürlükler yaşama geçer ve işlerlik kazanır.»

CHP Genel Başkanı ve Başbakan Ecevit'in CHP ortak grup toplantısında yaptığı konuşmanın 1 Mayıs'a ilişkin bölümü ile ilgili olarak Genel Başkan Behice BORAN'ın açıklaması 26.4.1979 gün 244 sayılı Basın Bülteni ile kamuoyuna açıklandı:

«Başbakan Ecevit, 1 Mayıs'ın İstanbul'da kutlanması dolayısıyla doğacak sorumluluğunu üzerinden atmak çabası içine girmiştir. Grup toplantısında yaptığı konuşma bunun açık bir kanıtıdır. Böyle bir çabanın içine girmesinin nedeni ise açıktır. İşçilerin, emekçilerin, ilerici aydınların ve gençlerin, birlik, mücadele ve dayanışma azimlerini dile getirdikleri bu bayram gününün engellenmesi halinde bundan en başta kendisinin sorumlu olacağının farkındadır. Daha da ötesi, hükümetin bu basiretsiz tutumu yüzünden o gün doğabilecek ve yaratılabilecek olayların da baş sorumlusu kendisi olacaktır.

«İşçi sınıfımız ve emekçi kitleler o gün herhangi bir kimse ile karşı karşıya gelmek değil, en doğal Anayasal Demokratik hakkını kullanmak istemektedirler. Bunun herhangi bir gösteri veya yürüyüşle mukayese edilmesi olanağı yoktur.

«Başbakan ve hükümet, tutumunu derhal yeniden gözden geçirmek durumundadır. Tekrarlayalım ki, bütün sorumluluk başbakanın ve hükümetindir.»

1 Mayıs'dan üç gün önce Başkanlık Kurulu, 1 Mayıs'ı engelleme girişimlerinin örgütlerin aranması, yöneticilerinin gözaltına alınmasına dönüşmesi üzerine bir açıklama yaptı. 248 Sayılı Basın Bülteninde yer alan açıklama şöyleydi:

«DİSK'in, sendikaların ve diğer demokratik kitle örgütlerinin aranması ve aralarında Partimiz yöneticilerinin de bulunduğu DİSK merkezindeki herkesin ve DİSK yöneticilerinin gözaltına alınması demokratik hak ve özgürlüklere yöneltilen baskıların yeni örnekleridir. «Özgürlükçü hukuk devleti» sözcüğünü dillerinden düşürmeyenlerin iktidarında da bu tür baskıcı uygulamaların sürmesi dikkat çekicidir.

«İşçi sınıfımız, emekçi kitleler, ilerici aydınlar ve gençler bütün olup bitenleri gereğince değerlendireceklerdir.

«Öte yandan, burjuvazinin demokratik hak ve özgürlüklere yönelen saldırısını ona teslim olarak karşılaşmak isteyenlerin tam bir aymazlık içinde oldukları ise açıktır. Başbakan'ın, burjuvazinin borazanı durumundaki kimi günlük yayın organlarının «işçi ile askeri karşı karşıya mı getireceksiniz» sözlerini aynen tekrarlayan ve İstanbul'u terkederek «kırlara» veya başka bir İl'deki «icazetli toplantılara» kaçanların maskeleri iyice düşmüştür.

«İşçi sınıfımızın, emekçi kitlelerin, ilerici aydınların ve gençlerin birlik, mücadele, dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın kutlanmasını engellemek için yapılan aramalar ve gözaltına almalar hangi gerekçeye dayandırılmak istenirse istensin anti-demokratiktir. Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu olarak bu anti-demokratik uygulamaları protesto ediyoruz.

1 Mayıs 1979 için Merkez Yönetim Kurulu Parti örgütüne, ilericilere, demokratlara, tüm işçi ve emekçilere aşağıdaki mesajı yayınladı:

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma gününü, 1 Mayıs'ı, 1 Mayıs'ımızı, tam bir kararlılıkla ve yüreğimiz heyecanla dolu olarak kutluyoruz.

Biliyoruz ki bugün bütün dünyada 700 mil-

yon işçi aynı birlik, dostluk ve dayanışma bilinç ve duygusunun sahibidir. Yüz milyonların yüreği, barış, kardeşlik ve özgürlük için çarpmaktadır.

Sömürüsüz bir dünya için; işçi ve emekçilerin düşmanı faşizme ve her türlü geriliğe karşı amansız bir mücadele için, işçi sınıfının ve tüm emekçilerin mücadele azmi bugün en yüksek düzeyde ifadesini bulmaktadır.

İşçi ve emekçilerin demokratik hak ve özgürlüklerinin büyük sermayenin kanlı terörü ile ellerinden alınmaya çalışıldığı ülkelerde, işçi sınıfının iktidarda olduğu sosyalist ülkelere kadar her yerde, dünyanın dört bir yanında ve Türkiye'de bugün aynı birlik, dayanışma ve mücadele duyguları paylaşılıyor. Yaşamın, çıkarların ve mücadelenin ortak oluşu temeline dayanan sarsılmaz kardeşlik bağları ile bir araya geliniyor. Bu bize, işçi sınıfına özgüdür ve bizi yenilmez yapan da budur.

1 Mayıs'ımız dünya işçi sınıfının verdiği zorlu mücadelelerden sonra nice şehitten, nice çileden sonra kazandığı bütün ekonomik ve demokratik haklarının bir simgesidir. Ve aynı zamanda daha ileri hak ve hedefler için, sosyalizm için mücadele kararlılığının da şanlı bir göstergesidir.

1 Mayıs'ın anlamını yalnız biz işçiler, emekçiler bilmiyoruz, gerici, sömürücü güçler de biliyor. Tarihte ve bugün 1 Mayıs gösterilerinin engellenmesi, saldırıya uğraması ya da yasaklanması, işçi sınıfının ekonomik ve demokratik haklarına göz dikenlerin her yerde 1 Mayıs'ımıza el uzatması bir rastlantı değildir. 1 Mayıs'a yöneltilen baskı ve engellemeler gücümüzün büyüklüğünün, gerici ve sömürücü güçlerin korkularının bir göstergesidir.

Ne varki en ağır baskılara karşın bütün dünyada 1 Mayıs'ların anlamına uygun bir biçimde kutlanması için ısrarlı ve kararlı bir mücadele sürdürülmüştür.

Türkiye işçi sınıfı tarihi de şanlı 1 Mayıs'larla doludur. Bütün demokratik ve ekonomik kazanımlar gibi doğrudan doğruya 1 Mayıs'ı kutlama özgürlüğü de yıllarca süren baskı ve yasaklamalardan sonra yine işçi sınıfının ve tüm emekçilerin zorlu mücadelesiyle elde edilmiştir. Daha iki yıl önce 36 şehit verilerek kutlanan 1 Mayıs, bizim için, işçi sınıfı için artık çok daha anlamlıdır.

İşçi sınıfının grev çadırlarındaki direnişinin, her türlü baskı ve tehdite göğüs gererek yürüttüğü ekmek kavgasının, çığ gibi büyüyen işsizliğe karşı verdiği iş kavgasının vazgeçilmez bir simgesi, ayrılmaz bir parçasıdır.

İşçi sınıfımız şoven milliyetçiliğin işçi ve emekçileri bölmeye, «birlik» adına onları ayrı düşürmeye yönelik olduğunu bilmektedir. İşçi sınıfımız ırkçı, şoven baskıların var olduğu, insan haklarına yasaklama konulduğu bir toplumda hiç kimsenin özgür olamıyacağını bilmektedir. İşçi sınıfımız yurtseverlikle proleter enternasyonalizminin bölünmez bir bütün olduğunu, burjuvazinin işbirlikçi politikasının yurdun çıkarlarına taban tabana ters düştüğünü bilmektedir.

İşçi ve emekçi kitlelerin demokratik özlem ve taleplerine sahip çıkar görünerek, bugünkü konumuna gelen Ecevit iktidarı, emperyalist mihraklara ve faşist odaklara verdiği bunca ödünden sonra insan hak ve özgürlüklerine, Anayasaya aykırı bir tutumla 1 Mayıs'a karşı çıkmıştır. İşsizliği, pahalılığı, yokluğu ve yoksulluğu azaltmak için parmağını kımıldatmayan, tam tersine iç ve dış sömürücülere yeni olanaklar hazırlayan CHP iktidarı, 1 Mayıs'ı engellemek için en olağanüstü önlemlere başvurma yolunu tutmuştur. 1 Mayıs 1977'nin suçlularını açığa çıkartmakla ve 1 Mayıs 1979'un olağan koşullar altında yapılmasını sağlamakla görevli olan Ecevit iktidarı, bu görevi bir yana bırakarak, hükümetin sorumluluğunu unutturmaya çalışmış, yoğun baskı yöntemlerine başvurmuştur. «Demokrasi» adına, demokratik hak ve özgürlüklerin temel simgesi olan 1 Mayıs'ın kutlanmasından vazgeçilmesini isteyerek ve nihayet 1 Mayıs gösterilerini sıradan bir miting olarak göstermeye çalışarak da, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma gününü lekelemek isteyenlerle aynı saflara sürüklenmiştir.

İşçi sınıfını ekmek için, demokrasi için sürdürdüğü mücadelenin kararlılığından vazgeçirmek isteyenler, 1 Mayıs'ı yozlaştırma ya da saptırma için çeşitli girişimlerde bulunmuşlardır. 1 Mayıs'ın «bahar bayramı» olarak gösterilmek istenmesi ve sendikal özgürlükleri sınırlayan yasaların kabul tarihi olan 24 Temmuz'un «İşçi Bayramı» olarak sunulması gibi saptırma ve yozlaştırma örneklerine bu yıl yenileri eklenmiştir. Bir yandan Maocu hareket aracılığı ile işçilerin «kırlara» davet edilmesi, öte yandan 1 Mayıs'ı geleneklerinden kopartarak ve icazetli bir biçimde «kutlama» girişimlerinin daha önceki örneklerden farkı yoktur.

Demokratik hak ve özgürlüklere ve 1 Mayıs'a sahip çıkmak, ancak bu hak ve özgürlükleri kağıt üzerinde bırakmamakla mümkündür. Demokratik hak ve özgürlükler, bunları kağıt üzerinde bırakmamak için kararlı bir mücadele verenlerin omuzlarında korunup, geliştirilebilir.

Türkiye İşçi Partisi 1 Mayıs'ta iki büyük günü kutlamaktadır. Aynı zamanda Partimizin dördüncü kuruluş yıldönümü olan bugünde bütün demokratik hak ve özgürlüklerimize kıskançlıkla sahip çıkacağımıza, tüm demokrasiden ve bağımsızlıktan yana güçlerle dayanışma halinde anti-demokratik engelleri birer birer aşacağımıza ve işçi sınıfının mücadele hedeflerine mutlaka ulaşacağımıza olan inanç ve kararlılığımızı bir kez daha belirtiyoruz.

Bizi bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolundan hiç bir güç döndüremiyecektir.

Bizi tüm dünya işçileri ile birlik, kardeşlik ve dayanışma yolundan hiçbir güç vazgeçiremeyecektir!

Yaşasın Sosyalizm!
Yaşasın Partimiz!
Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!
Yaşasın 1 Mayıs!

GENEL BAŞKAN BEHİCE BORAN, 1 Mayıs'da sokağa çıkarken bir protesto mesajını iletti. Genel Başkan'ın mesajı aynen şöyleydi:

Önce 1 Mayıs'ın kutlanması yasaklandı. Bunun ardından da sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Beş milyonluk bir kentte yaşamı otuz saat felce uğratacak bir biçimde peşin vur emriyle, otuz metreden fazla yaklaşıldığında ateş açma tehdidiyle İstanbul halkının sokağa çıkması yasaklandı.

Aynı zamanda partimizin dördüncü kuruluş yıldönümü olan 1 Mayıs 1979 gününü kutlamak için kiraladığımız Spor ve Sergi Sarayı'nı tarafımıza verilmesi yasalara, hukuka aykırı baskıları sonucu toplantıya üç gün kala engellendi, ardından da resmen yasaklandı.

Çok sık sıkıyönetim dönemleri yaşayan ülkemizde bile görülmemiş, aklın alamayacağı bir yasal tedhiş havası estirilmek isteniyor. Niçin? İşçi ve emekçilerin silahsız ve saldırısız yapmaya hazırlandığı ve geçmişte yaptığı 1 Mayıs kutlama törenlerini önlemek için.

O 1 Mayıs törenleri ki, bu konuda işçi sınıfımız hükümetten davacıdır, Mayıs 1977 toplu kırımının katillerinin bulunup adalete teslimini hükümetten haklı olarak hâlâ beklemektedir.

Yaratılan durum hiç bir «özgürlükçü hukuk devleti», «özgürlükçü demokrasi» anlayışıyla bağdaşmaz. Demokrasiye, insan haklarına, anayasaya aykırıdır. Huzur ve sükunun sağlanması bahanesiyle işçi sınıfımız üzerindeki baskılar yoğunlaştırılmakta, bu sınıfın hak ve özgürlükleri uğrunda yürüttüğü mücadele kırılmak istenmektedir.

Hükümetin sıkıyönetim aracılığıyla yürüttüğü anti demokratik baskı politikasını, uyanık bekçiliğine anayasanın emanet edildiği yurttaşlardan biri olarak, protesto ediyorum. Bu protestomu dile getirmek için 1 Mayıs 1979 günü sokağa çıkıyorum.

BEHİCE BORAN

2 Mayıs günü Genel Sekreter Sargın Partililerin gözaltına alınmaları üzerine bir bildiri yayınladı:

«Dün İstanbul şehri, Birinci ve İkinci Dünya Savaşları yılları da dahil olmak üzere, eşi görülmemiş bir gün yaşadı. Beş milyonluk kentte yaşam tam 29 saat boyunca felce uğradı. Kentin bütün alanları, kavşakları, cadde ve sokakları tel örgülü, kum torbalı, silahlı barikatlarla kapatıldı. Peşin vur emriyle, otuz metreden fazla yaklaşıldığında ateş açma tehdidiyle İstanbul halkının sokağa çıkması yasaklandı.

«Bütün bu yasal tedhiş havasının görünürdeki tek gerekçesi 1 MAYIS'ın kutlanmasını engellemekti. Oysa bırakınız Başbakan Ecevit'in dilinden düşürmediği 'özgürlükçü demokrasileri' dünyanın her ülkesinde, her kentinde, işçi ve emekçilerin olduğu her yerde 1 MAYIS, işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günü olarak kitlesel gösterilerle kutlanmaktadır. İstanbulda yapılmak istenen sadece silahsız ve saldırısız kitlesel bir gösteri, bir kutlama töreniydi. Estirilen bütün bu yasal tedhiş havası, İstanbul gibi herşeyden önce bir işçi kentinde yapılacak olan bu kitlesel töreni engellemek içindi.

«Şurasını açıklıkla belirtmek gerekir: Yasalarda görevlilere verilmiş çeşitli yetkiler bulunur. Ancak bu yetkilerin kullanılması, onun kullanılmasını gerektirecek koşullara öncelikle bağlıdır. Örneğin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin savaş ilan etme yetkisi vardır. Ama böyle bir yetki vardır, yasaldır diye, TBMM üyeleri her zaman savaş açamazlar ve açmamışlardır. Bunun gibi sıkıyönetim ilan edilen bölgelerde hükümet ve bağlı organlarının gösterileri engellemek ve

sokağa çıkma yasağı koymak yetkisi de yasalarda vardır. Ancak bu yetkiler de koşullara sıkı sıkıya bağlıdır.

«Birincisi, sıkıyönetimin ilan gerekçesiyle ilgilidir. «Yaygın şiddet hareketlerini önlemek için» ilan edilen sıkıyönetim, ancak böyle hareketleri önlemek için gerekli olduğu açıkça görüldüğü takdirde kendisine verilmiş ek yetkileri kullanabilir. Tarihte ilk 1 Mayıs gösterisinden bu yana dünyada ve ülkemizde işçi sınıfı ve emekçi kitleler silahsız ve saldırısız gösterilerle 1 Mayıs'ı kutlamıştır. Temel hak ve özgürlüklerin, işçi sınıfının en doğal hakkının, bunları engelleyerek korunması düşünülemez.

«İkincisi, yaygın şiddet eylemlerini önlemek için verilen ek yetkiler ancak, bu tip hareketlerin olacağı ve normal düzenlemelerle bunun önlenemeyeceği hakkında geniş bilgi ve kanıtlara sahip olunduğu hallerde kullanılabilir. Bu bilgi ve kanıtlar açıkça ortaya konmadan, böyle bir durum olmadan olağanüstü yetkilerin kullanılması yasallığını yitirir. Dün İstanbul'da yapılan budur. Dün uygulanan sokağa çıkma yasağı, idari değil, politik bir karardır. Bu, emperyalizme ve büyük burjuvaziye ödün üstüne ödün veren Başbakan Ecevit ve iktidarının işçi, emekçi kitlelere karşı bir güç gösterisidir.

«Bu güç gösterisi ve yasal görünümlü terör, 1 Mayıs öncesinden başlatıldı. DİSK ve bağlı sendika merkezleri ile örgüt ve dernekler, demokratik kitle örgütleri arandı, yöneticij ve üyeleri gözaltına alındı, tutuklandı. Partimizin toplantı yapacağı salona yasa dışı olarak el konuldu. Birçok ilçe lokalimiz basıldı, aramalar yapıldı, yönetici ve üyelerimiz gözaltına alındı. Parti toplantısına gelen arkadaşlarımız otobüslerden, trenlerden indirilerek gözaltına alındı. Kahvelerden, sokaklardan toplandı. Üyelerimizin evlerine baskınlar düzenlenerek konuklarıyla birlikte götürüldüler.

«1 Mayıs günü Genel Merkezimizde ulusal bayrağımızla birlikte asılı bulunan Parti bayrağımız zor kullanılarak indirilmek istendi.

«Yaratılan durum hiçbir «özgürlükçü hukuk devleti», «özgürlükçü demokrasi» anlayışıyla bağdaşmaz. Demokrasiye, insan haklarına, Anayasaya aykırıdır.

«Hükümetin sıkıyönetim aracılığıyla yürüttüğü bu anti-demokratik baskı politikasını ve uygulamalarını, Anayasamızın uyanık bekçiliğini emanet ettiği yurttaşlar olarak Genel Başkanımız Behice Boran ve Partili arkadaşlarımız, tüm Parti üyelerinin, Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin düşünce ve duygularının kendileriyle olduğunun bilinci ve bir işçi sınıfı militanı olmanın sorumluluğuyla yasağı protesto etmek için sokağa çıktılar.

«Gözaltına alınmaları sırasında görülen, tanık ifadelerinin ve fotoğrafların belgelediği manzara dehşet vericidir. Silahsız, hiçbir saldırı amacı gütmeden sokağa çıkanların aralarına ateş açılmış, dipçik ve cop darbeleriyle saldırılmıştır, arkadaşlarımız hırpalanmış, tartaklanmış, yaralanmıştır.

«Yukarıda belirtildiği gibi yasal dayanağı olmayan sokağa çıkma yasağına karşı protestoda bulunan başta Genel Başkanımız olmak üzere tüm Partililerin ve diğer yurttaşlarımızın derhal serbest bırakılmalarını, bu gaddarca saldırıyı gerçekleştiren görevliler hakkında soruşturma açılmasını, İstanbul'umuzun ve tüm ülkemizin üzerinde estirilen terör havasına son verilmesini talep ediyorum.

«Bütün bunların 1 Mayıs'ı engelleyemediği bir kez daha ortaya çıktı. Dün bütün İstanbul 1 MAYIS ALANI olmuştu. İşçi sınıfımız ve emekçi halk kitleleri yüz yıldan bu yana kutladıkları 1 Mayıs'a, dün görkemli bir yenisini eklediler. 1 Mayıs geleneğinin sürdüğü ve her türlü engeli aşarak süreceği bir kez daha kanıtlandı.

«Emperyalizmin işgali altındaki İstanbul'da kutlanan 1 Mayıs'lar gibi, kana bulanan ve hesabının sorumlularca hâlâ verilmediği 1977 1 Mayıs'ı gibi, 1979 1 Mayıs'ı da unutulmayacaktır.

«İşçi sınıfı unutmayacak ve affetmeyecektir.»

4 Mayıs günü Genel Başkan ve diğer yönetici ve üye arkadaşlarımıza karşı girişilen saldırı ve işkence Genel Sekreter'in Başbakana çektiği şu telgrafla protesto edildi:

«Başbakan Bülent Ecevit
Ankara

«1 Mayıs günü polislerin silahlı, çelik coplu saldırısına uğrayan ve ağır şekilde işkence gördüklerini fotoğraflar ve görgü tanıklarının yazılı ifadeleriyle tesbit ettiğimiz Genel Başkan Behice BORAN ve diğer Merkez yöneticilerimizle üye arkadaşlarımızın hiçbiri avukatları ve yakınları ile görüştürülmemektedirler.

«Bütün başvurular geri çevrilmiş, arkadaşlarımızın nerelerde gözaltında tutuldukları dahi saklanmıştır.

«Avukatların Genel Başkan Behice BORAN ve diğer arkadaşlarımızın adli tabipliğe sevkini ve işkence yapan sorumlular hakkında koğuşturma açılması talepleri ilgili makamlara yapılmıştır. Ne var ki arkadaşlarımızın adli tabipliğe sevk edilip edilmedikleri meçhuldür.

«Fotoğraflar ve görgü tanıklarının yazılı ifadeleri ile tesbit ettiğimiz yaralı arkadaşlarımız hakkında hayati endişeler taşımaktayız.

«Basında yer alan beyanatınız olaylardan haberli, ancak küçümseme eğiliminde olduğunuzu göstermektedir. Bu beyanatınızdan sonra da otobüslerden, kahvelerden, evlerinden toplanan üyelerimize çeşitli karakollarda işkence yapılmaya devam edilmektedir. Olayların daha vahim bir gidiş almadan önlenmesi, gerekli kovuşturma için bizzat harekete geçmenizi zorunlu kılmaktadır.

«Başbakan olarak sorumluluğunuzu bir kez daha hatırlatırım.

«Saygılarımla.»

Nihat Sargın
Türkiye İşçi Partisi
Genel Sekreteri

Polislerin DİSK önünde Genel Başkan ve arkadaşlarımıza karşı giriştikleri saldırının fotoğrafları, tanık ifadeleri ve diğer bilgilerin değerlendirilmesiyle Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Mutluay basına bir açıklama yaptı:

«1 Mayıs'da demokratik hak ve özgürlükleri savundukları için tutuklanan Genel Başkanımız Behice Boran, Merkez Yöneticilerimiz, üyelerimizle birlikte Genç Öncü üyeleri ve yurttaşlar gözaltına alınmaları sırasında ağır şekilde dövülmüşlerdir. İşkenceye varan bu dövülme olayı sırasında birçok arkadaşımız yaralanmıştır.

«Bugüne kadar avukatları ve yakınları ile de görüştürülmeyen tutuklu arkadaşlarımızın adli tabipliğe sevkleri için yapılan çeşitli başvurulara rağmen, bu yasal zorunluluğun gereği ilgililerce hâlâ yerine getirilmemiştir.

«Gözaltına alınma sırasında çevreden rasgele toplanan ve serbest bırakılan yurttaşların da ağır şekilde işkence gördükleri tesbit edilmiştir.

«Serbest bırakılan bu yurttaşlarımızın verebildikleri sınırlı bilgilere göre tutuklu bulunan arkadaşlarımızdan bazılarının durumları şöyledir:

Necdet Ceylan: Başında beş dikilmiş atılmış yara var.

Dinçer Doğu: Kasıklarında darp izleri ve sancı var.

Haluk Umut: Yüzünde yara izleri var, sağ kolunu hareket ettiremiyor.

Abdurrahman Atalay: Sağ kalçası tutmuyor.

Sevinç Ünal: Burnunda yara izi var.

Meliha Boratav: Kulakları ağır işitiyor.

Abdurrahman Diri: Mide kanaması geçiriyor.

Ayrıca bütün arkadaşlarımızda cop, tekme izleri vardır.

«Yaralı arkadaşlarımıza yeterli tedavi yapılmamış, gerekli ilaçlar sağlanmamıştır.

«Sağlık koşullarına ve hatta insanlığa aykırı olarak Davutpaşa'da kalan erkek tutuklular 2-3 kişi bir yatakta yatmakta, iki kişi bir tabaktan yemek yiyebilmektedir, yeterli sayıda kaşık dahi sağlanmamıştır.

«Arkadaşlarımıza saldırıları sırasında «Biz ülkücü, faşist polisleriz, Ülkücülerin intikamı için biz de sizi geberteceğiz» diyen ve Ankara, Eskişehir gibi illerden seçilmiş özel tim oldukларını belirten polisler hakkında bugüne kadar herhangi bir kovuşturma açılmamıştır. Sorumluların cezalandırılmaları için yasal başvurudan sonra, bu talebimizi kamuoyu önünde bir kez daha tekrarlıyoruz.»

İl Örgütlerimizin Dağıttıkları Bildiriler

Kayseri il Örgütü:

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ; BASKILARA, SALDIRILARA VE MÜCADELE KAÇKINLARINA RAĞMEN 1 MAYIS GELENEĞİMİZİ YAŞATACAKTIR.

Kayseri İl örgütümüz 1 Mayıs'ın işçi sınıfı ve emekçi kitleler için anlamı üzerinde durarak 1 Mayıs 79'un engellenmesi girişimlerini ve Hükümetin bu konudaki sorumluluğunu eleştiriyor. Bildiri şöyle devam ediyor:

İstanbul'da 1 MAYIS gösterileri sırasında yasadışı bir tutumla Genel Başkanımız BEHİCE BORAN, DİSK Yöneticileri ve yüzlerce Partili arkadaşımız göz altına alınmıştır. Bu tutum sosyalistleri yıldırmayacaktır.

Genel Başkanımız, DİSK Yöneticileri ve Partili arkadaşlarımız derhal serbest bırakılmalı. Bu tutuklamalar sırasında arkadaşlarımıza insanlık dışı davranışlarda bulunan, kadın-erkek ayırımı yapmadan onlara silahlı ve coplu saldırıda bulunan polisler hakkında gerekli soruşturma yapılmalıdır.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ; baskılara, saldırılara ve mücadele kaçkınlarının davranışlarına rağmen 1 MAYIS geleneğimizi yaşatacaktır.

1 MAYIS 1980'de İstanbul'da 1 MAYIS ALANI'nda.

Selam Dünya'nın ve Türkiye'nin aydınlık geleceğine.

Selam Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm mücadelemize.

Yaşasın PARTİMİZ, TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ.

Samsun il Örgütü:

«ANTİ DEMOKRATİK BASKI UYGULAMALARINI PROTESTO EDİYORUZ.»

Samsun İl Örgütümüz de dağıttığı bildiride 1 Mayıs 79'un önemini açıkladıktan sonra Partimizin tutumunu şöyle anlatıyor:

Türkiye işçi sınıfının 1 MAYIS 1979'u kutlamaya yönelik mücadelesi, Türkiye'de demokrasi mücadelesinin de tek sarsılmaz kararlı gücünün, mücadelenin öncü gücünün işçi sınıfı ve onun partisi olduğunu bir kez daha vurgulamıştır. TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ bu mücadelede de Türkiye İşçi Sınıfının partisi olmanın onur ve sorumluluğu içinde üzerine düşen görevi yapmıştır.

Bugün aralarında TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ Genel Başkanı Behice Boran ve DİSK yöneticilerinin de bulunduğu yüzlerce kişi; 1 MAYIS'a, emeğin bayramına sahip çıktıkları için İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığınca gözaltına alınmışlardır. Bu anti - demokratik baskı uygulamalarını protesto ediyor ve sorumlusunun doğrudan gerici güçlere teslim olan CHP iktidarı olduğunu vurguluyoruz.

1 MAYIS 1979, İşçi sınıfının, emekçi kitlelerin gelecekteki aydınlık günlerinin en önemli tohumlarını içinde taşıyan bir gün olmuştur.

Bu günü yaşatacağız..

Selam Türkiye'nin aydınlık geleceğine.

Giresun il Örgütü:

TUTUKLAMALARA HAYIR!.

Faşist hareketin planlı ilerlemesi karşısında adım adım gerileyen ve bir türlü iktidar olamayan CHP ve onun Genel Başkanı'nın, artık ülkemizde Anayasal Hak ve Özgürlüklerin kullanılmasından korkar hale geldiği belirtilen Giresun İl Örgütümüzün bildirisi özetle şöyle devam ediyor:

DÜN «YASALAR ENGELLESE DE KANIM BAHASINA TAKSİM MEYDANINDA SEÇİM TOPLANTISI YAPACAĞIM» diyerek Radyolardan bağıran Başbakan, BU GÜN, 1 Mayıs'ı Taksim Meydanı'nda kutlamanın Yasalara aykırı olduğunu iddia edecek kadar ÖZGÜRLÜKLERİN KULLANILMASINDAN KORKAR HALE GELMİŞTİR.

DÜN «SIKI YÖNETİMLER ÇÖZÜM OLAMAZ» diyen Başbakan ve C.H.P. BU GÜN M.H.P. ile birlikte yeni sıkıyönetim bölgeleri ilan etmiştir.

1 Mayıs'ta İstanbul halkını ve kendisini eve hapseden Başbakan, bu Yasa Dışı tutumu cesaretle PROTESTO EDEN T.İ.P. yöneticilerini tutuklatmakla SAĞA büyük bir taviz daha vererek yönetimde kalacağını sanmaktadır.

Bu nedenle T.İ.P. Genel Başkanı BEHİCE BORAN ve ARKADAŞLARI, İşçi, emekçi ve tüm aydınların söke söke aldıkları ANAYASAL HAKLARI OLAN 1 MAYIS'I 1 MAYIS ALANINDA kutlama hakkını baskılara rağmen kutlamanın, DEMOKRASİ MÜCADELESİNİN BİR GEREĞİ OLDUĞUNU TÜM DÜNYAYA GÖSTERMİŞLERDİR.

Faşizm, Demokratik hakların kullanılmasıyla ezilecektir.

SELAM BU YOLDA CESARETLE YÜRÜYENLERE

Amasya il Örgütü:

1 MAYIS 1 MAYIS ALANINDA KUTLANDI

Amasya İl örgütümüz 1 Mayıs'ın anlamını ve önemini belirten bildirisinde, 1 Mayıs 1979'un 1 Mayıs Alanı'nda kutlandığını vurguluyor ve şöyle devam ediyor:

İşçilerin, yoksul köylülerin ve tüm ezilenlerin partisi TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ, tüm baskılara rağmen, tüm yasaklamalara karşı çıkarak işçi sınıfımızın elinden alınmak istenen 1 Mayıs gününü almanın kolay olmayacağını ispatladı.

1 Mayıs günü İstanbul'un tümünü 1 MAYIS ALANI haline getirdi. Yiğitçe zenginlerin, parababalarının yasaklarını yıkıp geçti.

1 Mayıs'ı kutlatmamak isteyenlerin kararlarını protesto eden Partimizin Genel Başkanı BEHİCE BORAN ve Merkez Yöneticilerimiz, İl Başkanımız Abidin Koç arkadaşımızın da bulunduğu bini aşkın Partili arkadaşımız göz altına alınmış ve tartaklanmışlardır.

Bu baskılar işçi sınıfının partisi olan Türkiye İşçi Partisi üyelerini yıldıramaz.

HER HAL VE ŞARTTA GÖREVİMİZİN BAŞINDAYIZ.

GÜN MÜCADELE GÜNÜDÜR.

Konya Ereğli ilçe Örgütü:

Konya Ereğli ilçe örgütümüz yayınladığı bildiride 1 Mayıs'a konan yasakları ve Partili arkadaşlarımızın tutuklanmalarını protesto etmekte ve şöyle demektedir:

«1977 1 Mayıs'ının kanlı olayları konusunda işçi sınıfımız ve demokratik güçler davalı değil davacıdır, hesap sorucu konumdadır.

Şu hiç bir zaman unutulmamalıdır, 1 Mayıs Burjuvazisinin işçi sınıfına lütfu değil, işçi sınıfının kararlı, örgütlü gücüyle kazanmış olduğu haktır.

Bu hak bu güne kadar kullanılmıştır. Bundan böyle de her hal ve şartta kullanılacaktır.»

—oOo—

Çayırhan'da Tip Lokali Açıldı

Bir süredir sürdürülen çalışmalar sonucu Çayırhan'da Parti temsilciliği lokali açıldı.

Çayırhan, Ankara'nın Nallıhan kazasına bağlı bir bucak. Bu yörede TKİ'nin linyit işletmelerinde 2000'e yakın işçi çalışıyor. Bu sayı işletmenin geliştirilmesine paralel olarak ileriki dönemlerde çok daha artacak. Böylesine bir bölgenin sendikal ve siyasi mücadele açısından önemi ortada. Şüphesiz işçi sınıfının partisi bu konuda ne kadar titiz ve dikkatli ise burjuvazinin güçleri de yöredeki çalışmalarını o derece ciddi yürütmekteler. İşçi sınıfının düşmanları bugüne kadar özellikle bölgeciliği ve CHP'ciliği öne çıkararak işçi sınıfını bölmeye ve kendi bağımsız siyasal hareketini yaratmasını engellemeye yöneldi. Tüm bu burjuva etkilere karşı işçi sınıfının en bilinçli öncü unsurları TİP saflarında yerini alarak uzunca bir dönemdir işçilerin düzeni savunan partilere karşı kendi örgütlerinde toplanmaları için mücadele veriyorlardı. Bu çalışmaların gözle görünen bir meyvesi olarak, daha geniş kitlesel çalışmalara adım oluşturacak bir parti lokali açmak gündeme geldiğinde burjuvazinin güçleri her maske altında bunu engellemeye yöneldiler. Sağcı, faşist kesim açıktan bölgeciliği, anti komünizmi savunarak cephe alırken CHP'nin ileri gelen isimleri ve sözde «Devrimci»ler de henüz lokal açmak için zamanın erken olduğu fikrini işçiler arasında yaymaya başladı. Aslında hepsinin amacı aynı idi. İşçilerin kendi partisinin çatısı altında toplanarak iktidar mücadelesi vermesini engellemek. Öyle ki TİP ilerici dürüst işçiler içinde bölücü imiş gibi gösterildi. Yeraltı Maden-İş'in içinde ayrılık yarattıkları yalanı ortaya atıldı. Sendika varken Parti'ye ne gerek var denildi. Ancak gerçekte işçi sınıfının sendikal hakları için en kararlı mücadeleyi TİP'lilerin verdiği gözlerden yine de gizlenemedi. TİP'lilerin bölücü değil işverene karşı işçiyi birleştirici olduğu, tüm bu karşı propagandalara rağmen bütün işçiler tarafından görüldü ve TİP lokali 60'a yakın işçi ve gencin katılması ile açıldı. Toplantıda TİP temsilcisi Ali Osman Kayı'nın açış konuşmasından sonra Ankara İl Başkanı Zeki Kılıç, Partinin çalışmalarını ve görüşlerini aktardı. Daha sonra çeşitli sorunlar üzerine sohbet yapıldı. Açılışı hemen takip eden günler Türkiye İşçi Partili'lerin çalışmasının işçiler tarafından kabul gördüğünü gösteriyor. Artık işçiler için de TİP'in daha çok tartışıldığı, yayınlarının dikkatle okunduğu gözleniyor ve kurtuluşun örgütlü mücadeleden geçtiği ve Sosyalizm olduğu fikri yaygınlaşıyor.

1 Mayıs Parti Basınının Etkinleştirilmesinin önemini Bir Kez Daha Gösterdi

Partimiz 1 Mayıs'a ilişkin görüşlerini en başından beri sürekli olarak kitlelere açıkladı. Kitleleri ortaya konulan doğru politik hedef etrafında birleştirmeye çalıştı. 1 Mayıs'ı engellemeye çalışan bütün güçlerin ideolojik ve politik saldırılarını zamanında göğüsledi. İşçi ve emekçi kitlelere yanlış hedefler gösterenlerin etkisini kırmak için ideolojik mücadeleyi yoğunlaştırdı ve somutladı.

Büyük sermayenin elinde bulunan bütün yayın araçları, gazeteler ile radyo ve televizyon da 1 Mayıs öncesinde, 1 Mayıs'ta ve sonrasında işçi sınıfına ve onun bilimsel sosyalist partisine, Partimize karşı kesin bir tutum aldılar. En ilericisinden en gericisine kadar bütün gazeteler ile radyo ve televizyon işçi sınıfının 1 Mayıs'ı 1 Mayıs Alanı'nda kutlamak konusundaki kararlılığını kırmaya çalışan bir politika izlediler. Partimizle birlikte 1 Mayıs konusunda doğru tavır alan sendika ve öteki kitle örgütlerinin açıklamalarına da yer vermezken, burjuvazinin politikasına teslim olarak İzmir'e çağrı çıkaran adı var kendi yok sözde örgütlerin bildirilerine geniş yer verdiler.

1 Mayıs günü İstanbul'da Genel Başkanımız, Merkez yöneticilerimiz ve üyelerimizle Genç Öncü'lü kardeşlerimiz sokağa çıktılar. İşkence ölçüsüne varan bir saldırıya uğradılar. Radyo ve televizyon gibi gazeteler de olayları doğru yansıtmadı. İzmir'de yapılan ve hiçbir politik öz taşımayan toplantı, burjuva basınında olabildiğince görkemli gösterilmeye çalışıldı. İstanbul'un büyük gazetelerinden biri sayısı ençok 20 bin olan İzmir toplantısını 80 bin olarak göstermekte yarar gördü. İçişleri Bakanı televizyonda yayınlanan konuşmasında İzmir toplantısına katılanlara «teşekkürlerini» sundu. Daha önce sıkıyönetim bildirisinde takdirle karşılanan ve «SAĞDUYU SAHİBİ» olarak nitelenen «İzmir çağrıcıları» burjuva basınında ve devletin elindeki haberleşme araçlarında yeniden taltif edildiler.

DİSK Merkezi önünde Genel Başkan ve diğer arkadaşlarımıza karşı girişilen vahşi saldırıya gazetelerin bazılarında «kendi bilinçleri» bazılarında da sıkıyönetimin yaptığı «gerekli uyarmalar» sonucu yer verilmedi.

1 Mayıs sonrası yurt dışı ve içinden sayısız örgüt, etkin kişi 1 Mayıs tutuklularının serbest bırakılmaları ve Partili arkadaşlarımıza karşı girişilen vahşi saldırının sorumlularının cezalandırılmaları doğrultusunda açıklamalar yaptılar, bildiriler yayınladılar, protesto telgrafları çektiler. Basın, radyo ve televizyon bunlara da yer vermedi. 1 Mayıs için İzmir'e çağrı çıkararak burjuvazinin politikasının peşine takılanlar için ders alınacak önemli noktalardan biridir bu durum.

Elbette Partimizin de yararlanacağı sonuçlar çıkmaktadır: Sınıf mücadelesinin acımasız yasaları içinde Parti daima kendi gücünü esas almalıdır. Kitlelere görüşlerini iletmek, kitleleri etkilemek için önemli araçlarımızdan biri olan Parti basınının yaygınlaştırılması ve etkinleştirilmesinin her zaman üzerinde durduğumuz önemi bir kez daha ortaya çıktı.

GÖREV Gazetemizin 1 MAYIS özel sayısı her zamankinin iki misli baskı sayısıyla yayınlandı. Merkez, il ve ilçe örgütlerimiz bildirilerle Parti görüşlerini işçi-emekçi kitlelere ulaştırmaya çalıştı. En önemli işlevi haftalık periyoduyla Partimizin politikasını izleyen YÜRÜYÜŞ Dergisi gördü. YÜRÜYÜŞ, daha geniş kitlelere ulaşabilmek için baskı sayısını artırdı. Burjuva gericiliğine ve sapmalara karşı mücadelede bütün yayınlar görevlerini yerine getirmek için bütün güçlerini kullandılar.

Yayınların, gericiliğin saldırısını boşa çıkarmak, burjuvazinin politikasının peşine takılanların etkilerini kırmak, kitleleri doğru politik hedeflere yöneltmek konusunda önemli katkıları oldu. Aynı zamanda bu alandaki etkinliğimizin çok daha artırılmasının önemini de bir kez daha gösterdi.

Yayınların çıkışına haber, yazı, fotoğraf göndererek katılmak; dağıtımını geliştirmek, satışını artırmak ve sağlanan gelirleri eksiksiz olarak hızla göndermek, yayınlarımızın güçlendirilmesinin ilk ve önemli adımı olacaktır.

1 MAYIS DAYANIŞMASI

1 Mayıs kutlamaları nedeniyle Genel Başkan Behice BORAN ve Partililere yapılan işkence ve tutuklamaları protesto eden binlerce imzalı telgraf çekildi Başbakan'a. Parti Genel Merkezimize ve cezaevinde tutuklu bulunan Genel Başkanımıza gönderilen dayanışma telgraflarında ise onbinlerce yurtseverin imzası bulunmaktadır. Parti Genel Merkezine ve Genel Başkan'a gönderilen dayanışma telgraflarından bazılarını yayınlıyoruz.

**TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
GENEL BAŞKANLIĞI**

«Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halkının varolan ekonomik ve demokratik hakları daha da genişletme mücadelesi, işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın kutlanması aşamasında bir dizi saldırıya uğramıştır.

Demokratik güçlere yönelen bu saldırıların boyutu son yıllarda MC iktidarları döneminde bile bu boyutlara çıkmamışken, halkımıza ve işçi sınıfımıza daha geniş haklar sözü veren bir iktidar döneminde bu saldırıların yoğunlaşması örgütünüz yöneticilerinin tutuklanması noktasına ulaşması anlamlıdır.

Türkiye işçi sınıfının devrimci sendikal örgütü olarak, anti demokratik saldırılara bütün gücümüzle karşı çıkacağımızı belirtirken, örgütünüze ve genel başkanınıza yönelen saldırılar nedeniyle, üzüntümüzü ve dayanışma dileklerimizi sunarız.»

**NUSRET AYDIN
DİSK YÜRÜTME GÖREVLİSİ**

**SAYIN BEHİCE BORAN
TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
GENEL BAŞKANI
SAĞMALCILAR CEZAEVİ - İST.**

«Sizin ve arkadaşlarınızın tutuklanmaları, demokratik hukuk anlayışıyla bağdaştırılmaz. Demokrasiden yana olanlar, tutuklanmanın hukuki içeriğinin zedelenmesi karşısında demokratik hukuk anlayışını savunmakla yükümlüdürler.

Gericiliğin ve faşizmin saldırılarını yoğunlaştırdığı demokrasiyi rafa kaldırma emelinde olan tekelci burjuvazinin, halkın örgütlü güçlerini bastırmak için her yola başvurduğu bu günlerde demokrasiden yana olan herkesin beraberlik ve dayanışmalarını pekiştirmeleri şarttır. Partimizin, faşizme karşı işbirliği dileğini bir kez daha dile getirirken, sizleri aramızda göreceğimiz günlerin geç olmayacağına inancımızı belirtirim.»

**AHMET KAÇMAZ
TSİP GENEL BAŞKANI**

**SAYIN BEHİCE BORAN
TİP GENEL BAŞKANI**

«1 Mayıs nedeniyle sizin ve mücadele arkadaşlarınızın bir bölümünün önce gözaltına alınması, ardından tutuklanması örgütümüzce üzüntüyle karşılanmıştır.

1 Mayıs'ta demokrasi mücadelesine yaptığınız katkı saygı ile anılmaktadır. Bu vesileyle saygılarımı ve en iyi dileklerimi sunarım.»

**GÜLTEKİN GAZİOĞLU
TÖB-DER GENEL BAŞKANI**

**SAYIN BEHİCE BORAN
SAĞMALCILAR CEZAEVİ - İST.**

«1 Mayıs İşçi Bayramı'nı kutlamak için gösterdiğiniz kararlı tutumunuz nedeniyle tutuklandığınızı üzülerek öğrendik. İşçi sınıfının demokratik hak ve özgürlükleri savunma yolunda üretim silahını elinde bulunduran bizler, mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğimizi bildirir, size ve bütün arkadaşlarımıza en içten selamlarımı iletirim.

**ALİ KAYA
DİSK I. BÖLGE TEMSİLCİSİ**

ÇARK BAŞAK / Türkiye İşçi Partisi Merkez Yayın Organı / Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına Behice BORAN / Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Gündüz MUTLUAY / 15 günde bir yayınlanır / Yönetim yeri: TİP Genel Merkezi, Piyerloti Caddesi 21-3 Çemberlitaş, İSTANBUL Tel. 22 86 20 / Abone: yıllık 60 TL. Avrupa abone: 12 DM / Dizgi/Baskı: Kent Basımevi, 26 77 33 Cilt: Dostlar Mücellithanesi, 26 31 23 / Son baskı tarihi: 19 Mayıs 1979